

SVÁTEK MÁ ESTER

Vyčerpán visí v mlze pán, pán ohyzdně tu visí jak
prázdný billboard, jak vypáčené lastury, prý
promlčený mord a nedělá dobrý dojem, dojem tu
neudělá nikdo shůry, Google, stránka první, žalm
třetí: *Když sám si dříví naštípeš, zahřeješ se dvakrát,*
pravil Henry Ford, a jinde něco o bohu, ale
vyčerpán visí v mlze pán, pán ohyzdně tu visí, ještě
že my krásu žijeme z role do role a osvětlení
reflektorem, a kdo kýchne, kdo na nás křížem
kýchne lidulačnou mutaci řehole, krážem prázdnou
slámu vymlátí a může si s ní sám podestlat – toto na
tebe zabučíme z parníku, ty našeptávači padacích
mostů, jedeme vánoční party vprostřed řeky,
k dresscodu členku a jsme svatí, a betlém za tři sta
v hologramu nemá mezery stejně jako tato báseň,
kterou jsme zabavili tak, že nám podrží až do rána,
když z té lodě na náplavce vypadneme, aby nic
nebylo v mlze, a ten, co v ní visí vyčerpán, tomu
řekni, že dostane tolik lajků, kolik zvládne 5G, až
pak bude pán, hlavně ať ten opar nad městem
přestane chovat se drze, polyká nám ohňostroj
a zvuk jako by nůž řezal nože, poslali jsme na něj
právníky, ale nedohledali zdroj, vůbec tu není vidět,
vidět není zhola nic, jen jakési průniky lidských
siluet přebírajících naše gesta a drinky a firemní
heslo *naše přítomnost je vaše budoucnost* ve světle
jejich okupace stává se hrůznou předzvěstí, že to
všechno kolem přestává být meteorologickým
žertem inverze a řeka pod námi už se nejmenuje
Vltava –

Vyčerpán visí v mlze pán, pán ohyzdně tu visí,
všem ptákům se bude říkat labuť, až přepadne je
zvědavost, kolik tun má naloženo na zádech, když
adventní Praha vstává.